

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 4 2013 – ÅRGÅNG 27. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Deltagare i kanotlägret vid Lagans strand

- Guds löften slår aldrig fel
- Tro och vetande om Skaparen
- En döendes gripande vittnesbörd
- Sommarens läger

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.

Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edwardsen.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo, e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo, e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

**LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)**

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

*Men du, o Gud, som gör vår jord så skön i sommarns stunder,
giv att jag aktar främst ditt ord och dina nådesunder.
Allt kött är hö, och blomstren dö, och tiden allt fördriver;
blott Herrens ord förbliver.*

I sin nåd och godhet låter Gud sommarens skönhet flöda över oss. Alla har vi säkert på ett och annat sätt fått njuta denna vackra sommar. Blommorna och träden vittnar om Skaparens upprätthållande makt. Allt detta har han gett oss för att vi ska vara hans, leva och tjäna honom med våra liv här på jorden. Job säger: *Du klädde mig med hud och kött och vävde mig samman av ben och senor. Liv och nåd gav du mig, din omsorg bevarade min ande* (Job 10:11-12).

Flera av Bibelns personer har i tacksamhet över allt de fått tackat Skaparen på olika sätt. Redan Abel ville ge Gud av sitt goda och på det sättet visa sin tacksamhet. *Även Abel bar fram sin gåva av det förstfödda i sin hjord, av djurens fett. Och HERREN såg till Abel och hans offer* (1 Mos 4:4).

Noa blev räddad när han gick in i arken. När arken strandade på Ararats berg tackade han Gud som räddat honom undan den stora floden. Han byggde ett altare och offrade av alla djur och fåglar åt Herren. När Herren kände den välbehagliga doften, sa han att han aldrig mer skulle förbanna marken för människans skull.

När kung David såg hur tempelbygget fortskred skänkte han 3000 talenter guld och 7000 talenter silver till det *eftersom jag har min Guds hus kärt* (1 Krön. 29:3). 3000 talenter guld motsvarar över 100 ton. Summan som David skänkte var ofattbart stor. Skulle vi försöka förstå vad summan motsvarade på Davids tid, så skulle nollorna på våra räknemaskiner inte räcka till.

Vi lever en kort tid här på jorden och allt vi äger är ett lån från Skaparen själv. Bilen, sommarstugan, båten, mopeden, ja allt tillhör Herren. Vi har det här för en liten tid och för att sedan lämna tillbaka alltihopa. Den kända sommarsalmen slutar med orden "Allt kött är hö, och blomstren dö, och tiden allt fördriver; blott Herrens ord förbliver." I Matt. 24:35 säger Jesus: *Himmel och jord ska förgå men mina ord ska inte förgå.* Hur ska vi tänka som kyrka när vi hör hur Abel, Noa och David gjorde? Vi skall komma ihåg att Gud älskar en glad givare. Skänk av ditt överflöd. Det behöver inte alltid vara pengar. All tid du ägnar åt din församling och kyrka är till stor välsignelse. Det behöver inte alltid heller vara de stora sakerna, det kan vara att öppna kyrkan på söndagsmorgonen, sätta upp psalmnummer m.m. Allt är en välbehaglig gudstjänst och till Skaparens ära.

*Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta, du min store konung och Skapare,
för att du skänkt mig livet som gåva, allt vad jag behöver till kropp och själ.*

Ingvar Adriansson

Guds löften slår aldrig fel

Se, jag lämnar nu denna världen, och ni vet av hela ert hjärta och hela er själ att inte ett ord har slagit fel av allt det goda som HERREN, er Gud, har lovat angående er. (Josua 23:14)

Hur ofta händer det att din läkare ställer rätt diagnos med en gång? En kvinna i min församling fick veta av flera läkare att smärtan och domningarna i hennes ben orsakades av att en nerv kommit i kläm eller av ett diskbräck i ryggen. De gav henne smärtlindrande mediciner, cortison och övningar som skulle göra henne bättre. Hon sa hela tiden att hon trodde det var något annat fel. Hon blev inte bättre. De sa hela tiden att hon måste ha tålmod. En dag när hon skulle gå ur sängen föll hon i golvet. Hon kunde inte gå. När familjen tog henne till sjukhuset upptäcktes en tumör som vuxit i ryggraden och ätit upp en stor del av benvävnaden.

Eller hur ofta får din skada eller sjukdom en framgångsrik behandling? För många år sedan läste jag en artikel om bra resultat vid behandling av synfel med laser. Vid den tiden fick omkring 99 % av dem som fick behandlingen så bra syn att de kunde köra bil utan glasögon. Omkring en av hundra behövde fortfarande glasögon efter att ha betalat nästan 5000 kronor per öga, och omkring en av tvåhundra fick någon form av komplikation. Det rörde sig om infektioner, torra ögon, bestående ljuskänslighet eller känsla av grus i ögonen.

Det är inte min avsikt att hacka på sjukvården. Jag fortsätter att ta min bil till samma bilmekaniker för att han alltid erkänner sina misstag och åtgärdar dem, inte för att han alltid gör ett felfritt jobb. Jag menar inte att vi gillar inkompetens, men i regel kräver vi inte absolut fullkomlighet av människor som gör oss tjänster.

Det är det som gör Josuas ord så slående. *Ni vet av hela ert hjärta och hela er själ att inte ett ord har slagit fel av allt det goda som HERREN, er Gud, har lovat angående er.* Josua säger inte att Gud har gjort det lätt för dem i livet. Dessa människor bodde under sin barndom i tält i en öken. De hade under de senaste 25 eller 30 åren utkämpat många strider för att ta kontroll över landet som Gud hade gett dem. Mitt liv har varit väldigt lätt och behagligt i jämförelse med deras.

Ändå kan Josua påstå att inte ett enda av Guds löften slagit fel. Och lägg märke till att han inte för fram sin egen uppfattning om situationen. Han uttalar sig inte som om det var en abstrakt eller teoretisk princip. Han hänvisar till den prövning av sanningen som varje människa frestas lita mest på. Han hänvisar till deras egen erfarenhet (fast vi borde lita ännu mer på Guds ord). Guds löfte hade uppfyllts så exakt och så påtagligt att de alla måste medge det. Manna mättade dem varje dag i öknen. Så länge de följde Guds instruktioner vann de alla strider. De måste alla erkänna att detta var sant.

Ibland är det svårt för oss att erkänna att det

är sant, men det är inte för att vi sett något av Guds löften slå fel. Ibland tolkar vi Guds löften som om de innebär att livet ska bli enkelt. Vi kanske inte säger så mycket, men det är så vi tänker. Jesus säger att helvetets portar inte ska få makt över hans kyrka, men det betyder inte att det inte blir en hård strid. Jesus lovar att allt ska samverka till det bästa för dem som älskar honom, men det betyder inte att allt alltid ska kännas bra. Vi frestas glömma att Jesus även utlovat sådant som: *I världen får ni lida.*

Men Jesus följer genast upp det med: *men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen* (Joh. 16:33). Det finns inget som likt Guds löften kan få oss på benen igen när vår tillit till Gud sviktar. Vi kanske inte alltid känner oss förlåtna, men vår Frälsare lovar att vi är det. Vi kanske inte alltid känner oss så odödliga när våra kroppar åldras och precis som en gammal bil behöver mer och mer hjälp att hållas igång. Men Jesus lovar: *Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och*

kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet (Joh. 5:24).

Det finns inget som likt Guds löften kan inspirera oss att tjäna och förändra vårt sätt att leva nu. Vi är alla andligen närvarande och ser inte klart vad som händer. Men när vi ser med Guds löftens glasögon på våra liv och de förhållanden Gud ger oss ser vi inga motsägelser. Vi ser möjligheter för Gud att bearbeta vår tro och visa sin nåd och makt. Så Paulus uppmuntrar oss i slutet av sin fantastiska kommentar till löftet om uppståndelse i första Korintierbrevet: *Var därför fasta och orubbliga, mina älskade bröder, och arbeta alltid hängivet för Herren, eftersom ni vet att ert arbete i Herren inte är förgäves.* Hur skulle vårt arbete kunna vara förgäves när *ni vet av hela ert hjärta och hela er själ att inte ett ord har slagit fel av allt det goda som HERREN, er Gud, har lovat angående er.* Amen.

John Vieths (morgonandakt vid sommarlägret på Hjälmgården 2013)

Avtackning

I nio år har pastor John Vieths tjänat LBK som WELS kontaktman i Norden. Hans mandat har nu löpt ut och vid sommarlägret på Hjälmgården blev han varmt och hjärtligt avtackad. Vieths har varit en verklig tillgång för luthersk bekännelseetrohet i Norden genom sina flitiga besök och många lärorika föredrag. Något som gjort honom särskilt omtyckt är att han varit så enkel och närvarande. Han försökte prata med alla. Han kunde sitta en hel kväll med ungdomarna. Med liv och lust sjöng han psalmer på finska, svenska och norska och deltog med nyfikenhet i alla aktiviteter, t.ex. vedeldad sauna och en simtur i sjön. Vi kommer att sakna honom som kontaktman men hoppas få flera besök av honom som en kär vän, gärna i sällskap med hustrun Robin.

Griftetal vid Ulrik Gunnarssons jordfästning

Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den ska Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst (2 Tim. 4:7-8).

De flesta av oss har nog hört talas om Julius Caesar. Han var en romersk militär och statsman. Han levde mellan åren 100 – 44 före Kristus. Efter en seger vid ett fältslag lär han ha yttrat de berömda orden ”Jag kom, jag såg, jag segrade”. Dessa ord har sedan upprepats vid många, många tillfällen. Sportjournalister älskar att använda dem. När en stor idrottsstjärna har infriat alla högt ställda förväntningar har man, med en lätt omformulering av Caesars bevingade ord, kunnat läsa: ”Han kom, han sågs, han segrade”.

Fyrtiofyra år efter Caesars död stiger en ny person fram i historien. Han heter Jesus. Det märkliga med honom är att han har en historia redan innan han låter sig födas i Betlehem. Hos evangelisten Johannes kallas han Ordet. Det heter: *I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till (Joh. 1:1-3).* Det är oerhört mäktiga ord! Jesus fanns redan före världens grundläggning. Han bekräftar detta själv när han går för att möta sitt lidande. I vad som kallas hans översteprästerliga förbön säger han: *”Fader, förhärliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till” (Joh. 17:5).* Om honom kan det

verkligen sägas att ”Han kom, han sågs, han segrade”.

Han kom vid en bestämd tidpunkt. Det heter: *När tiden var fullbordad sände Gud sin Son...* (Gal. 4:4). Han kom för att utföra en räddningsaktion. Han lämnade den härlighet han ägde i himlen för att här på jorden utföra den största räddningsaktion som någonsin har genomförts. Han skulle rädda människosläktet från evig död och istället ge det evigt liv.

Denna räddningsaktion kostade honom mycket. Han blev slagen och svårt torterad. Bibeln lär oss: *Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom.* Hans egna spikade upp honom på ett kors som en kriminell ogärningsman.

Han sågs under några år gå omkring bland folk och göra allt gott mot dem. Han mättade hungriga, han botade från alla slags sjukdomar. Han till och med uppväckte döda. Men framför allt gav han sitt liv för vår räddning. Profeten skriver: *Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom (Jes. 53:5-6).*

Han segrade. När en människa dör så förlorar hon livet. Det är ju den vanliga uppfattningen. Men när Jesus dör så segrar han. Han segrar över döden genom sin död. Detta gör han för din och min skull. I vår katekes heter det

därför så riktigt: *Han har återlöst, förvärvat och vunnit mig, förlorade och fördömda människa, från alla synder, från döden och djävulens makt, inte med guld eller silver utan med sitt heliga, dyrbara blod och oskyldiga lidande och död.*

Beviset på att räddningsaktionen lyckades är hans uppståndelse. Varje söndag, på millioner ställen världen över, bekänner man: På tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda. Om Jesus kan verkligen sägas ”Han kom, han sågs, han segrade”.

I dag är vi samlade vid Ulriks bår. Kan vi använda Caesars ord även på honom? Ja, att han kom råder det väl ingen tvekan om. Och nog sågs han. Vid snart sagt varje gudstjänstillfälle sågs han sitta på sin vanliga plats. Men segrade han? Det är ju den viktigaste frågan. Segrade han? Ja, vi kan utropa honom som segrare. Inte på grund av prestationer som han utförde. Inte på grund av att han försökte göra rätt för sig och vara en anständig medborgare och en god och omtänksam familjefar. Ja, inte ens på grund av att han så troget satt i sin kyrkbänk så ofta. Om Abraham heter det: *Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet.* Abraham trodde Gud på hans ord och löften. Det är också vad Ulrik gjorde. Han bekände sig vara en syndare som behövde Guds förlåtelse. Han bekände att han trodde på vad Jesus hade gjort för honom. Han trodde att Jesus tog alla hans synder upp på Golgata kors. Han trodde att *Gud så älskade världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom*

inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. Han visste att inga egna gärningar kunde öppna himmelens port. Därför tyckte han mycket om sången där det heter: *Det enda jag vet, det är att nåden räcker, att Kristi blod min synd, min skuld betäcker. Det enda jag har att lita till en gång, det är Guds nåd, Guds gränslösa nåd.*

Ulrik kan instämna i Pauli ord. *Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den ska Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst.*

En begravning är en mycket allvarlig stund. Den ställer oss inför dödens faktum. Ingenting är vissare än att vi alla ska dö. Då är frågan som vi bör ställa oss: Är jag beredd att dö? Kanske blir du illa berörd av en sådan fråga och skjuter den ifrån dig. Du är mitt uppe i livet och vill inte tänka på sådant. Eller du säger att du är inte religiöst intresserad. ”Jag förhåller

mig neutral, jag är varken för eller emot”. Det håller inte. Jesus säger att *den som inte är för mig är emot mig*. Bibeln talar inte om neutralitet. Den lär tvärtom att det bara finns två utgångar av våra liv. Det är himmel och salighet eller helvete och osalighet. Bibeln är kristallklar på detta. Den öppnar inte för en tredje möjlighet. På den yttersta dagen står där endast två grupper av människor framför Domaren. Jesus säger att *den som inte tror redan är dömd*. Han säger inte att det är dina många synder som fördömer dig. Nej, dem har han betalat för. Det gjorde han med sitt lidande och sin död. Det som kan fördöma dig är endast otron.

Kanske tänker du: Det var väldigt vilken dömande pastor de har i Markuskyrkan. Vet han inte att det är 2013 nu och att man för länge sedan har slutat att tala om synd och död och eviga straff? Jo, han vet det, men han vet också att det är hans skyldighet att rätt förkunna vad Bibeln lär. Känner du dig dömd så ska det vara för att Bibeln dömer dig. Kom ihåg

att Jesus sa att *den som inte tror är redan dömd*. Men lyssna också till vad han mer säger: *Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd.*

Vår Bibel lär att Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Det är Guds högsta önskan om dig. Han lägger inte ett enda hinder i vägen. Tvärtom har han undanröjt alla hinder. Genom sin död besegrade Jesus döden i ditt ställe. Han har vunnit den rättfärdighet som gäller inför Gud. Den rättfärdigheten tillräknas dig genom tron.

I tro och förtröstan får också du instämna i vårt griftetalsord: *Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den ska den rättfärdige domaren ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst.* Då ska det också kunna sägas om dig: Du kom, du sågs, du segrade. Amen

JOHN A. BRAUN

NÄRMARE JESUS

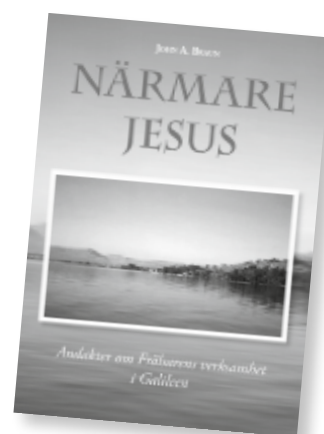
Andakter om Frälsarens verksamhet i Galileen

LIVETS SORGER och bekymmer kanske kan *driva* en kristen till närmare förtröstan på Jesus, men det som *drar* en lärjunge närmare Jesus är Frälsarens mäktiga ord och kärleksfulla gärningar. *Närmare Jesus* visar en stark medvetenhet om hur sant detta är. Med personlig andlig insikt och klar övertygelse om Jesu verkliga syfte följer John Braun Jesus i spåren under hans verksamhet i Galileen i dessa 55 andakter.

Pris 160,- kr. + porto

Beställs från

BIBLICUM FÖRLAG, Släntvägen 10, 331 35 Värnamo. E-mail: biblicum@bredband.net

Kanotläger

De småländska skogarna blev årets plats för LBK's ungdomsläger sommaren 2013. 31 glada och spända lägerdeltagare tog sig ut till Marykaryds kanotuthyrning, där ungdomsgruppen välkomnade med korvgrillning. Som ni säkert listat ut var det inget helt vanligt läger. Ungdomsgruppen har ända sedan februari i år varit i full gång med planeringen för kanotlägret i ån Lagan den 1 - 4 augusti.

Många kloka huvuden slogs ihop för att det skulle bli en lyckad upplevelse för alla. Förberedelserna var många och krävde noggrannhet och mycket hjälp från våra församlingar. Det blev en rolig utmaning för oss att paddla ca 3 mil och slå läger 3 gånger på olika platser längs ån. Vi sov i tält och paddlade i snitt 4 timmar per dag. Dag 2 krävde en större fysisk ansträngning när vi var tvungna att transportera kanoterna på land, en gång igenom en kuperad skog och nästa gång 2 km på en asfalterad bilväg. Men tack vare att alla glatt hjälptes åt och Guds skyddande hand var över oss, klarade vi det utan problem och belönades med en härlig wook över elden till middag.

Det blev som väntat en utmaning att planera och tillaga mat till 31 personer mitt ute i vildmarken. Men som tur var behövde vi inte laga allt själva utan fick lunchen serverad av några medlemmar av damlaget! Varje dag körde de ut mat som vi tacksamt åt upp, hungriga som vi blev efter ett par timmar på sjön.

Peter Öman höll varje dag andakter och bibelstudier och på söndagsmorgonen gudstjänst. Vi fick lära oss mer om Jona, som fick ett uppdrag av Gud som han först inte ville utföra, men sedan ändrade sig och fullgjorde Guds befallning. Ett tema som vi lätt kunde relatera till, både från våra liv som kristna och att vi befann oss på vatten.

En morgon inspirerades vi av när Jesus satt i en båt och predikade för folket som stod uppe på land. Vi satt alla i våra kanoter längs flodkanalen och lyssnade på Peter Ömans morgonandakt.

Fem lägerdeltagare kom från vår systerkyrka i Tyskland. Därför var oftast undervisning och andakter på engelska. Stephan Zink var på sitt första LBK läger i Sverige och säger såhär om sin upplevelse:

Jag tyckte lägret var jätteroligt. Maten var över förväntan, så bra och god mat hade jag inte trott att vi skulle få på ett läger! Jag är även tacksam för att andakterna var på engelska, det underlättade mycket. Vi hade en fin harmoni i gruppen och alla var trevliga.

Vi fick ett otroligt läger, välsignat av vår store Herre, som skyddade oss från sjukdomar och kroppsliga skador och gav oss vackert väder, tålmod och styrka under vår paddlingsfärd.

Caroline Olsson

LBKs sommarläger

”Inte en droppe regn på flera dar”, sjunger Tomas Ledin i sin sommarplåga. Denna väderrapport passar också utmärkt på LBK:s sommarläger på Hjälmgården 10-14.7.2013. Efter en försommar med ostadigt väder, åtminstone i Finland, sken nu solen från en molnfri himmel under största delen av tiden.

Ännu klarare sken dock nådens sol över lägerdeltagarna genom den undervisning i tal och sång vi fick ta del av. Huvudtemat för lägret var ”Den kristna familjen”, ett nog så aktuellt ämne i vår tid då allt flera familjer drabbas av kriser och upplöses. Huvudtalare var Don Patterson från Austin, Texas. Han fick god assistans av sin fru Mary. Med på resan hade de också yngste sonen Blake. Don har stor erfarenhet av att leda liknande seminarier och detta var andra gången han besökte LBK.

Don började med att utifrån 1 Mos 2 tala om äktenskaps väsen, hur det är instiftat av Gud som ett livslångt förbund mellan man och kvinna. Undervisningen var i huvudsak inriktad på frågor kring äktenskaps väsen, men specialfrågor som skilsmässa och omgifte blev även nämnda i förbigående. Don talade också utifrån Efesierbrevet 5 om mannens respektive kvinnans skyldigheter mot varandra. Det sista seminariet enligt ordinarie tidtabell berörde konflikthantering och de fem kärlekspråken. Senare på lördagskvällen samlades också en del åhörare,

främst unga sådana, kring ett seminarium kring barnuppfostran, som egentligen hade hört till det ordinarie programmet.

Utöver de allmänna tillfällena gavs också möjlighet till privata samtal med Don, något som utnyttjades flitigt. Don och Mary deltog också i ungdomarnas samlingar med samtal och undervisning. Troligtvis var det trötta amerikaner som reste vidare till Norge för att under några dagar semestra samt leta efter Dons rötter där.

Äktenskapseminarierna var inte den enda goda undervisning vi fick ta del av under dagarna. John Vieths föreläste över temat *Guds ords tillförlitlighet*, ett mycket aktuellt ämne i vår tid. Alvar Svensson hade förberett ett föredrag om Bileams åsna, men på grund av sjukdom kunde han inte närvara denna gång. Föredraget fick vi dock lyssna till uppläst av Lars Gunnarsson. Alla föredrag följdes upp genom de sedvanliga samtalsgrupperna där lyssnarna fick tillfälle att komma med synpunkter och ställa frågor som diskuterades i gruppen för att senare redovisas för hela åhörarskaran. Samtalsgrupperna är viktiga och jag tror att det är viktigt att man reserverar tillräckligt med tid också för dessa.

Som vanligt börjades och slutades alla dagar med morgon- respektive aftongudstjänster då vi också fick lyssna till Guds ord i form av andakter.

Lördagskvällen avslutades med en missions- och musikgudstjänst där vi bl.a. fick ta del av en bild-

presentation från ett besök till församlingen i Dunavtsi, Bulgarien som stöds ekonomiskt av Damlaget och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling i Vasa. Vi fick också lyssna till körsång av barn- och vuxenkörerna samt solo-sång av Per Holmqvist. Ett gripande tillfälle under missions- och musikgudstjänsten var när John Vieths avtackades för sin tid som Wisconsinssynodens kontaktperson för de nordiska länderna. John har gjort sig gott om rum i våra hjärtan och det känns vemodigt att tänka att vi kanske inte får träffa honom igen på denna sida evigheten.

Vid samma tillfälle fick också paret Patterson en liten present som tack för allt de bidragit med under lägerdagarna. Don sade att han inte vet om vi ses igen här i tiden men att han vet att vi kommer att ses igen, i himlen.

Senare på kvällen satt vi finländare och pratade en stund med fru Patterson efter att hon och maken hade tillbringat lite tid med ungdomarna. Hon grämde sig över en sak hon hade glömt att säga till dem, så jag kan passa på att framföra det här istället, d.v.s. Marys hälsning till LBK:s ungdomar: *Lev ert liv på ett sådant sätt att vi får ses igen i himlen!*

Sommarlägret avslutades med en festgudstjänst som leddes av Peter Öman. Han höll en god predikan om kallelsen till Guds rike.

Gudstjänster, föredrag och annan ordnad samvaro är och bör vara de viktigaste tilldragelserna under sommarläggen. Guds ord

Don Patterson såg i Solveig Gunnarsson en person som utstrålade kärlek första gången han såg henne. Rebecka Wagner tolkar.

skall stå i centrum. Men väldigt viktiga och uppbyggliga är också samtalen med trossyskon i alla åldrar. En av de bästa sakerna med LBK:s sommarläger är att det ges utrymme för fri samvaro och vila mellan programpunkterna. Ändå är det svårt att få tiden att räcka till. Det blir ofta sena kvällar, ja nätter, och visst är man lite trött när morgonen gryr, men det är det värt. Det är mycket trosstärkande att få ta del av andras erfarenheter av livet som kristen. Det finns mycket samlad livserfarenhet i en kyrka som LBK och vi yngre gör klokt i att försöka tillgodose oss det som de äldre har att berätta. Jag är också mycket tacksam för alla de vänner jag har fått tack vara sommarlägren. Även om det blir en del resande så tror jag att det är viktigt att hålla kontakten. Vi kommer alla från små sammanhang och det är något av ett överlevnadsvillkor

att träffa bröder och systrar i tron. Speciellt för de unga ibland oss är det viktigt att besöka kyrkor i andra länder och att lära sig språk så att man kan kommunicera. Det är en stor förmån att vi här i Norden får lära oss flera språk alldeles gratis i grundskolan och gymnasiet. Vid nästa års konferens finns det nya utmaningar när det gäller språk eftersom konferensen är gemensam för de nordiska länderna och dessutom kommer det att finnas rätt många gäster längre ifrån med anledning av LBK:s 40-års jubileum. Det är ett ypperligt tillfälle att skapa nya kontakter till trossyskon från andra länder. Det ser jag personligen fram emot. Tack för att jag fick vara med denna gång!

Hans Ahlskog

Förlåt, men jag blev lite trött och hungrig så jag smet ut i skogen en stund.

Hjälmargården 9-13 juli 2014

10 juli svenska LBKs
årskonferens

11-13 juli 40-årsjubileum
gemensamt med våra
nordiska systerkyrkor. Tema:
"Kristusbrev till världen"

Från samma mun

*Från samma mun kommer välsignelse och förbannelse.
Så får det inte vara, mina bröder.*

Jakobs brev 3:10

”Åh nej, den här nålen gick också av!” klagade Jenny för sig själv, och så svor hon plötsligt till. Jenny tittade snabbt upp mot Sara som satt på sin säng och läste i en bok. Sara mötte hennes blick med ögon som var stora av förvåning. Hon hade aldrig hört sin storsyster svära förut.

”Jag blir vansinnig på den här dumma symaskinen”, sa Jenny för att försöka släta över det hon just sagt.

”Jag har aldrig hört dig säga det ordet förut”, påpekade Sara.

”Jag antar att du kommer att skvallra för mamma.” Jenny såg lite orolig ut.

Sara skakade på huvudet. ”Nej”, sa hon eftertänksamt, ”men skulle du ha sagt det där ordet i kyrkan?”

”Såklart att jag inte hade!” sa Jenny lite irriterat. ”Det var dumt att säga så. Några av mina kompisar har börjat svära. Jag hör de fula orden så ofta... Svordomen hoppade bara ur min mun, utan att jag hade tänkt det.” Hon stirrade ner i golvet.

”Jag har också hört svordomar från några som går i min klass”, sa Sara. ”Och vi pratade om det en del i söndagsskolan också. Min söndagsskollärare gav oss en minnesvers där det stod något om att kristna inte ska svära.”

”Det borde jag berätta för mina vänner. Var i Bibeln står det?” Flickorna hjälptes åt att leta

upp Saras minnesvers för att lära sig den utantill. Den står i Jakobs brev, kapitel 3, vers 10: ”Från samma mun kommer välsignelse och förbannelse. Så får det inte vara, mina bröder.”

”Kommer du verkligen att berätta det för dina vänner?” frågade Sara.

Jenny bet sig i läppen. ”Jaa, men jag känner mig lite nervös. Tänk om de bara skrattar åt mig, eller om de inte vill lyssna.”

”Då får du be Gud att göra dig modig!”

”Men tänk om det leder till att jag förlorar någon av mina bästa vänner.”

”Tänk på det som mamma alltid säger till oss, att världens vänner är Guds fiender”, sa Sara.

”De är inte Guds fiender. Några av dem går ju i kyrkan.” sa Jenny för att försvara sina vänner.

”Då kommer de att lyssna”, tröstade Sara.

Jenny nickade. Efter att hon funderat en liten stund utbrast hon: ”Tack Sara! Tänk att småsysrarnas kan vara till så stor hjälp!”

Käre Jesus, förlåt mig för att jag inte alltid säger det jag borde. Hjälp mig att kontrollera min tunga så att jag bara säger sådant som du vill höra. Amen.

Ur A Few minutes with Jesus av
Joslyn Wiechmann Moldstad

Reflektion kring trosbekännelsens första artikel

”Vi tror på Gud Fader...” Enligt ritualet står församlingen upp då vi högtidligt och gemensamt bekänner tron. Därmed visar vi vår respekt för bekännelsens objekt som är Gud, och för den tro vi bekänner. Det är inte en bekännelse som uppdiiktats för att låta högtidlig, det är en bekännelse som har sin grund i kyrkans kamp för Guds ord och undervisning.

Den s.k. apostoliska trosbekännelsen växte fram redan under kyrkans allra första tid. Den kristna kyrkan sammanfattade sin tro genom denna bekännelse till den treenige Guden och hans verk.

Varför har vi med trosbekännelsen i gudstjänsten? När vi högt och inför de församlade bekänner vår gemensamma tro på Gud som skaparen avgränsar vi oss därmed mot alla andra föreställningar, trosuppfattningar och tankar kring vem som är skapare och vem Gud är. Vi vill inte ha någon annan Gud än den ende Guden, skaparen av himmel och jord.

I vår samtid debatteras mycket kring frågan om Guds existens. De olika meningarna samlas i föredrag, skrifter och på hemsidor. Debatten tar oftast sin utgångspunkt i skapelse (kreationism) eller utveckling (evolution). Argument för och emot en guds existens bryts mot varandra. Ateister, som förnekar tron på en skapande Gud, inbjuds till diskussionsaftnar i frikyrkornas missionstält. Efteråt talar man om vikten av att mötas och försöka

förstå varandra. På hemsidor finns föredrag och debattinlägg från de skapelsetroende, ofta under hänvisning till att kända personer tror på en gud och stora vetenskapsmän som haft en gudstro. Humanismen svarar med ungefär samma argument, med uttalanden från nobelpristagare och kända författare etc.

Vad ska vi säga om detta? Är det inte viktigt att frågan: *tro* respektive *vetande* debatteras? Är det inte bra att frågan debatteras? Är det inte bra att också ateister får tillträde till kyrkornas talarstolar och får lägga fram sina argument? Kanske kan kyrkan påverka och rent av ”omvända” någon ateist till en gudstro!

På detta vill jag ge två svar. a) Kyrkans uppgift är inte att debattera eller vinna en debatt. Uppgiften består i att förkunna Herrens ord i lag och evangelium. Tro och vetande är inte två motsatser. Den kristna tron är grundad på vetande. Paulus säger: *Jag vet på vem jag tror*. Och aposteln skriver: *”Genom tron förstår vi att världen har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt”* (Hebr. 11:9). Inte ett vetande genom laboratorieresultat utan genom studiet i Guds ord.

b) Kyrkan kan och ska påverka genom sitt budskap inte bara till en gudstro utan till tro på den ende Guden, Fadern, Sonen och den helige Ande. Bibeln säger att också de onda andarna tror på en gud och den vetskapen gör dem förskräckta. Om en ateist skulle

komma fram till en gudstro blir han inte ”lycklig” av det, det gör honom bara orolig. Troligtvis är han ateist just för att han vill förtränga övertygelsen om att det finns en gud.

För en tid sedan blev jag åhörare av ett engagerat föredrag om s.k. intelligent design (förkortat ID). Denna tanke är resultat av vissa skapelsetroende vetenskapsmän som hyser en tanke om att bakom allt finns det en skapare som man då kallar designer. Genom ID vill man försöka åstadkomma en bro mellan utvecklingstanken och skapelsetro. Man definierar inte sin designer annat än med ”någon” som skulle vara upphovet, eller ”hjärnan” bakom skapelsen och vår existens. Humanismen kan inte godkänna den tanken.

Men den kristna församlingen bekänner om sin Gud att Han är Skaparen av himmel och jord, av ”allt vad synligt och osynligt är”. Denne Skapare är En Enda Gud i tre personer, han har gjort sig känd genom skapelsen men också genom Frälsningen och sin Ande som skapar tro och tillbedjan i människors hjärtan.

Vi tror på... församlingen bekänner högt och med tillbedjan att det är Gud som är skapare och upphov till allt. Detta vill de församlade bekänna för att avgränsa sig mot alla andra trosföreställningar och förnuftiga meningar om hur och vem Gud är. Församlingen bekänner sin tro på Gud

inte för att några framstående vetenskapsmän har bekänt sin tro på Gud. Inte heller för att förnuftet genom logiska tankemönster har lett dem fram till en personlig tro. Anledningen till trosövertygelsen är vad Gud själv säger i sitt ord och den tro som den helige Ande skapat i hjärtat (Hebr. 11:1).

Därför är det ett under när någon bekänner denna tro. Den människa som bekänner sig till denna skapelsetro har påverkats av Bibelns undervisning och den helige Ande har skapat tillit till ordet i hjärtat. Där denna bekännelse hörs där rivs samtidigt alla förnuftets invändningar ner, där utstrålas en frid och visshet som går långt utöver vad all annan kunskap kan ge.

Ett föräldrapar med en tonåring i gymnasieskolan frågade vad de skulle göra när deras tonåring kände ångest inför all undervisning om evolution i biologin. Det kan naturligtvis vara oerhört påfrestande för den som på söndagen bekänt skapelsetron i trosbekännelsen och på måndagen påminnas om att vårt ursprung är en slump eller evolution. Kanske alla kamrater tillsammans med läraren hånfullt talar om de skapelsetroende som störda av antika föreställningar.

Evolutionstanken är accepterad av läroboksförfattare och många vetenskapsmän. Den kristna församlingen har en viktig uppgift i att undervisa ungdomarna i att evolutionstanken är endast en hypotes. Man kan inte vetenskapligt bevisa evolutionen, man kan anta

att det är så det gått till, men inte bevisa. Å andra sidan är det inte den kristna kyrkans uppgift att bevisa att Gud finns. Det vet de flesta redan, församlingens uppgift är att förkunna evangelium. Den stora hemligheten för alla människor. Bibeln ger aldrig någon antydning om att Guds folk ska bevisa sin Guds existens, de ska endast bekänna hans namn och tillbe honom i anda och sanning.

Vad är då skillnaden mellan skapelsetro och evolution? Jag har medvetet använt ordet skapelsetro under hänvisning till dem som bekänner tron på Gud som skapare. Egentligen är det så att också den som bekänner sig till evolutionen också tror på en skapelse i någon form. Ingen tror att denna skapelse är utan början. Inom evolutionsteorin är det tiden, naturligt urval och slumpen som är skaparen, men ändå en skapare. En orsak eller i någon form en *big bang*.

Vilket svar fick då de oroliga tonårsföräldrarna? Kristna föräldrar får inte nonchalera frågan. De måste förbereda ungdomarna på att världen utanför är fientlig mot Guds folk och har ett enda syfte, att få bort tilliten till Guds ord från hjärtat. Men också tydligt tala om vad som är sann vetenskap och vad som är teorier. Kristna föräldrar måste också för egen del ta sig tid att fördjupa sig i frågan. Församlingen måste undervisa om Gud som Skaparen och förkunna Bibelns klara och härliga budskap om Skaparens omsorger om sin skapelse. Genom bibelstudier och

konfirmationsundervisning tala om vad Bibeln säger i skapelsefrågan. Katekesutvecklingen hänvisar till många bibelställen vid behandlingen av den första trosartikeln.

Vi tror på Gud Fader allsmäktig himmelens och jordens skapare. Här ställs kyrkobesökaren in i sitt rätta förhållande till Gud. Det är Gud som är skaparen, inte människan. Det är Gud som är allsmäktig inte människan. Allt synligt och osynligt är hans verk och allt detta finns där för vår skull. När jag besöker min kyrka är det för att lyssna till vad Gud har att säga. Och min bön liknar Samuels som sa: Tala Herre din tjänare hör! När Han är här får allt annat vika undan, jag är Hans barn, Hans älskade barn, jag är innesluten i Hans famn. Inte slumpens, inte det naturliga urvallets obarmhertiga hemska öde. Här står jag som en av Hans utvalda som en dag, med egna ögon ska se honom i den tillkommande världens eviga salighet.

Utanför kyrkväggarna möter mig en skapelse som endräktigt ropar om en allsmäktig Gud som skapare av allt detta. Solen, himlen, växterna och alla djuren, de är där för min skull. Han som skapat allt är min Gud, ”*Himlarna vittnar om Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk. Den ena dagen talar om det för den andra, den ena natten kungör det för den andra, utan tal och utan ord, deras röst hörs inte. De når ut över hela jorden, deras ord når till världens ände*” (Ps. 192-5).

Alvar Svensson

HEMMA HOS HERREN

Ulrik Gunnarsson

17 maj 1929 - 7 juli 2013

S:t Markus församling, Ljungby

En pelare i Guds församling har lämnat oss. Ulrik hade stor klarsyn i bibliska lärofrågor och slog vakt om det rena evangeliet, Guds villkorlösa nåd. För den som genom Guds lag lärt känna sitt syndafördärv är allt förlorat och förtvivlat om vi inte äger syndernas förlåtelse för Jesu Kristi skull. Det var drivkraften i Ulriks trofasta arbete i och för Lutherska bekännelsekyrkan

Paulus skriver i 2 Kor. 5:8 att han *"hellre skulle vilja flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren"*. Den önskan hade också Ulrik. Det är en rimlig önskan när sjukdom och ålderdom under en längre tid brutit ner kroppen. De sista åren orkade han inte stå på barrikaderna i kampen för Guds rike. Det han länge längtat efter har nu blivit en salig verklighet.

DOP

Fridolin Theodor,

son till Stella och Anders Einarsson,

född 2 juli, döpt 27 juli

S:t Markus församling, Ljungby

För tio år sedan lämnade Anders Einarsson Stockholm, tog trumpeterna med sig och for till Stuttgart i Tyskland som utbytesstudent. Där träffade han en söt och rar flicka med guld i strupen. Efter nio år kom han tillbaka till Sverige, men nu hade han inte bara trumpeterna med sig utan också Stella och de tre barnen Vincent, Livia

och Adrian. De bosatte sig i småländska Odensjö och blev medlemmar i S:t Markus församling i Ljungby. Nu har Herren välsignat dem med ännu en liten son som genom dopet blev Guds barn den 27 juli 2013.

Till alla som har en trög tunga: ni kan hjälpa till att sprida evangelium i vårt hednaland genom förböner för våra präster och genom att ge pengar till LBKs arbete på bankgiro 306-7345 eller (vid månatlig överföring) till 9960 4202273365 (Nordea).

Ange om ni vill att pengarna ska gå in på något speciellt konto, t.ex. Bibel och Bekännelse (BoB), barn- ungdom eller Damlaget.

LBKs barnmaterial

"Kristus vårt ljus" har kommit ut med två nya häften.

Åk 1-2, häfte 1: **Från Skapelsen till Gud kallar Mose**

Åk 3-4, häfte 3: **Från Salomo till Nehemja, Ester och Job**

Varje häfte innehåller 26 bibelberättelser med illustrationer i färg.

Pris: 150 kr

Beställs genom Ingvar Adriansson, in.adriansson@bredband.net

För distribution av lärarhandledning, meddela e-postadress till Gunilla Hedkvist, gunilla.hedkvist@telia.com

En döende man visar hur den kristna läran ska användas

För några år sedan blev jag kallad till en man som låg på sitt yttersta. Läkarna hade sagt till honom att han hade tre dagar kvar att leva. Han var inte med i kyrkan, men hans fru var det. Det var hon som ringde mig och frågade om jag kunde komma och hälsa på honom på sjukhuset. Ja visst, sa jag.

När jag kom dit var det uppenbart att han var mycket bekymrad. Han var inte viss om sin frälsning. Jag läste några bibelverser för honom, Joh. 3:16, Ef. 2:8-9 och även *Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens* (1 Joh. 2:2). Jag sa: "Ted, det betyder att alla dina synder är förlättna också. Varenda en av dina synder har Jesus betalat för." Han tryckte min hand och med ett leende genom tårarna sa han: "Tack pastorn, tack pastorn" minst sex gånger. Jag läste några fler bibelställen och han gjorde samma sak igen.

Som lutherska kristna tror vi Skriftens lära att vi inte blir frälsta genom ett beslut att ta emot Jesus i våra hjärtan. Det är evangeliet som ger oss tro och frälsar oss. Bibeln säger: *Tron kommer av predikan och predikan i kraft av Kristi ord* (Rom. 10:17). Och Petrus säger: *Ni är ju födda på nytt, inte av en förgänglig säd utan genom en oförgänglig, genom Guds levande ord som består* (1 Petr. 1:23). Vi tror det Luther säger i sin förklaring till tredje trosartikeln: "Jag tror att jag inte av

eget förstånd eller egen kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komma till honom, utan den helige Ande har kallat mig genom evangelium."

Detta är inte en lära som bara teologer diskuterar i sina elfenbentorn men som inte är praktiskt användbar. För Ted var den väldigt användbar. För honom var läran om nåden det transportfordon som förde honom in i den heliga kristna kyrkan. Evangeliet var inte bara en information för honom att säga ja eller nej till, att acceptera eller avböja. För honom var evangeliet både information och transport. Evangeliet gav Ted tron på just det som evangeliet förkunnade.

Men Ted visade den kristna läran i praktiken på ett annat sätt också. Han började göra goda gärningar. De gjordes inte av tvång eller motvilligt. Hans gärningar kom spontant och flödade från hjärtat. Jag är säker på att han inte ens insåg att han gjorde goda gärningar.

När jag läste de där bibelverserna för honom började han älska Gud, första tavlan i lagen. När han tänkte på sin kärleksfulle och förlåtande Gud började han gråta av kärlek till honom. För *vi älskar därför att han först har älskat oss* som Johannes säger i 1 Joh. 4:19. Och han älskade sin nästa också, andra tavlan i lagen. Han visade kärlek till mig när han tryckte min

hand och sa: "Tack pastorn" upprepade gånger.

Evangeliet gjorde Ted till en kristen som bar frukt. Han började bära de Andens frukter som Paulus talar om i Galaterbrevet: *kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning* (Gal. 5:22-23). Hans hjärta var fullt av glädje. Hans ansikte strålade och han såg på mig och de andra och log många gånger. Förvirring kännetecknade Ted när jag först kom in till honom, men vilken förändring det blivit nu! Nu var han lugn och fridfull. Han började prata om annat och drog till och med några skämt. Han hade frid med Gud för nu visste han och litade på att hans synder var förlättna i Herren Jesus. Dödsfruktan var borta nu och ersatt av kärlek till Gud och hans nästa. Som aposteln Johannes skriver i sitt första brev: *Det finns ingen rädsla i kärleken, utan den fullkomliga kärleken driver ut rädslan. Rädsla hör ju samman med straff* (1 Joh. 4:18).

Ted visade att den lutherska läran inte bara är biblisk utan också användbar. Han dog fyra dagar senare. Han blev aldrig medlem i kyrkan. Vi hade inte tid för det. Men jag tog hand om hans jordfästning och jag är säker på att Ted är i himlen idag, för han trodde att alla hans synder är förlättna i Kristus.

Av Ron Pederson, pastor i ELS

Vill du göra månatliga överföringar till LBK?

Använd Nordeas bankkontonummer
9960 4202273365.

Ange om du vill att gåvan ska användas till något särskilt, t.ex. "Ungdomsläger" "Damlaget" eller något annat.

Guds avsikt är att välsigna

När du skördar din åker och glömmar kvar en kärve på åkern, ska du inte gå tillbaka för att hämta den. Den ska tillhöra främlingen, den faderlöse och änkan. Detta för att HERREN, din Gud, må välsigna dig i allt du företar dig. (5 Mos. 24:19)

VARFÖR SKULLE DET HÄR HÄNDA MIG? Varför hindrade inte Gud olyckan som orsakade mig så mycket skada och smärta? Varför har Gud bestämt lagar som in-skränker och styr mitt liv?

För kristna är svaret enkelt och klart. Gud bryr sig. Guds avsikt är att välsigna oss. Många av lagarna i Moseböckerna visar Guds omsorg om främlingar, änkor och faderlösa i Israel. Det är uppenbart att Gud brydde sig om dem som inte var så lyckligt lottade.

Men Gud visar också att han bryr sig lika mycket om dem som han uppmanar att dela med sig, de som äger mark och andra som blivit rikt välsignade. Kanske den här lagen verkade betungande för dem, åtminstone under magra år? Gud lovade att han skulle välsigna dem i deras arbete när de brydde sig om andra människor.

Det är samma sak med alla Guds bud. De lagar Gud gav israeliterna och hans morallag gäller fortfarande för oss. Som Luther säger i katekesen om de tio buden: ”Men han lovar sin nåd och allt gott åt alla som håller dessa bud. Därför ska vi älska honom, förtrösta på honom och gärna lyda hans bud.”

Gud lovar välsigna kristna som bär trons frukter, men det är inte något vi förtjänar. På grund av vår

syndiga natur är även en kristens bästa gärningar befleckade av synd. Men på grund av Jesu Kristi förtjänst är våra goda gärningar behagliga för vår Gud. Jesus betalade priset för alla synder med sitt heliga och dyra blod. Gud lovar välsigna oss med belöningar, av nåd. Vår motivering att göra goda gärningar är alltid Guds kärlek i Kristus, aldrig bara att få Guds utlovade välsignelser. Vi bryr oss därför att Gud bryr sig.

Guds avsikt att välsigna sätter strålkastarljuset på Skriftens viktiga åtskillnad mellan tro och gärningar, mellan rättfärdiggörelse och helgelse. Frälsning sker endast genom tron. *Vi hävdar att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar* (Rom. 3:28). Helgelse är goda gärningar en kristen gör, en frukt av tron, till följd av rättfärdiggörelsen. Den här mycket viktiga skillnaden gör inget annat än förökare vår glädje. Ingenting vi gör för Gud ökar vårt hopp om evigt liv. Det har vi redan i Kristus. Och när vi vet det tjänar vi i kärlek, delaktiga i Guds familj och med den lust i hjärtat som kommer av att allt i Guds rike redan tillhör oss.

Herre, ge oss hjärtan som verkligen bryr sig om andra. Amen.

Prästvigning i Bulgarien

Den 17 augusti examinerades och prästvigdes Ivo Lazarov och Dimitar Shishkov i vår systerkyrka i Bulgarien. De har under sex år förberett sig för präst-ämbetet genom studier vid St. Sophia Lutherska seminarium i Ukraina och genom att St. Sophias rektor John Vogt och professorer från WELS prästseminarium i USA besökt dem i Sofia, Bulgarien.

Pastor Lazarov har redan tjänat som ”nödpastor” bland romerna i Dunavtsi sedan deras pastor dog för

några år sedan. Det är honom som S:t Johannes församling i Vasa och Damlaget har stött ekonomiskt för att han skulle slippa sitt arbete som nattvakt och kunna fullfölja studierna snabbare. Han kommer att fortsätta som pastor i Dunavtsi.

Pastor Shishkov är en äldre, pensionerad man som ledde hemgudstjänster under kommunisttiden och under senare år haft bibelstudier i sitt hem. Han kommer att vara biträdande pastor i Dunavtsi.

Höstens bibelhelg hålls den 5-6 oktober med pastor Tor Jakob Welde från Bergen, LBK Norge, som gästtalare. Övriga medverkande är församlingens egna pastorer och lärare

Lördag 5.10 – Lepplax bykyrka

13.00 Tor Jakob Welde: Pietismen – del 1
13.45 Tor Jakob Welde: Pietismen – del 2
14.45 Kaffepaus
15.30 Øyvind Edvardsen: Förlåtelsens budskap
16.30 Øyvind Edvardsen: Förlåtelse i praktiken
17.30 Kvällsmat i bykyrkan
18.30 Sångkväll kring Oscar Ahnfeldt under ledning av Hans Ahlskog. Kvällsandakt: Ola Österbacka

Söndag 6.10 – Biblion, Vasa

10.00 HHN
11.00 Gudstjänst. Liturg: Øyvind Edvardsen, predikant: Tor Jakob Welde
12.15 Lunch i Biblion
13.15 Hans Ahlskog: Hur ska vi se på adiafora?
14.00 Ola Österbacka: Tron och det kristna livet
14.30 Kaffe

Direktsändning planeras. <http://sanktjohannes.info/media/stjdirekt/>

Biblicum 45 år

Stiftelsen Biblicum firar
45 år den 21/9 i Ljungby

Tema: BIBELNS
AVGÖRANDE BETYDELSE

10:00 - **Bibelns budskap och
personlig tro, en historisk
återblick**

Alvar Svenson

11:00 - **Bibelns böcker och
Bibelns Kristus**

Seth Erlandsson

15:00 - **Bibelns gudomliga
inspiration och tillförlitlighet**

Egil Edvardsen

16:00 - **Bibelsyn och bibelbruk**

Seth Erlandsson

Lokal: Markuskyrkan, Hant-
verkaregatan 8, Ljungby

Ytterligare upplysningar:

Alvar Svenson

Telefon: 0372-30857 eller
0725-030857

E-post: Svenson_Alvar@yahoo.se

Varmt välkomna!

Fredag

18.00 Ungdomskväll "Att vara ung och kris-
ten i en tuff värld". HANS AHLKOG
Tacobuffé

Lördag

11.00 "Helgonens rättfärdighet genom tron".
HANS AHLKOG
Tillfälle för frågor
12.30 Lunch
14.00 "Helgonens goda gärningar".
HANS AHLKOG
Tillfälle för frågor
15.00 Kaffe

16.00 "Den kristna kyrkan i en föränderlig
värld".
ALVAR SVENSON

17.30 Kvällsmat

19.00 Sång- och musikafton med särskilt pro-
gram

Aftonbön. LARS GUNNARSSON

Kvällsfika, lotteri

Ungdomskväll

Söndag

10.00 Högmässa. Predikan HANS AHLKOG,
liturg INGVAR ADRIANSSON
Lunch

Kostnader för måltider: Lunch 75:-, 6-12 år
35:-, Kvällsmat 45:-, 6-12 år 20:-

Övernattning ordnas i församlingsmedlem-
mars hem. Anmälan till **Elaine Svenson**,
svensonelaine@gmail.com, 0372-30857 senast
20 oktober. Välkomna!!